No. 1101 Zaterdag 28 Januari 1905. 22ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 27 Januari.

De Koloniale Raad.

II.

De positie van den Kolonialen Raad is allesbehalve benijdenswaardig.

De leden, bekend met den waren economischen toestand der Kolonie, zijn vast overtuigd, dat de burgerij in haar geheel niet zwaarder belast mag worden dan zij al is, ofschoon enkele personen misschien wel wat meer konden bijdragen voor het huishouden van Staat. Evenzeer gevoelen zij diep, dat er iets gezocht moet worden om meer handel en industrie te brengen op onze eilanden. Hoe dit echter, gedaan zonder geld! Het eenige, wat hun tot dusverre overbleef, was de hulp van het Moederland. Hoe geneigd echter om ons te helpen, waarschuwde Nederland toch niet te veel te steunen op hulp van anderen, daar dit eigen initiatief zou belemmeren en alle energie dooden.

Door deze goed bedoelde en volstrekt niet altijd hard-gezegde vermaning werden de leden desniettemin afgeschrikt om nog verder met volle vertrouwen vermeerdering van subsidie aan te vragen en meenden, voortaan zoo angstig mogelijk te moeten waken tegen elke vermeerdering van uitgaven, daar anders Nederland wel eens zou kunnen beproeven deze verhoogde posten te dekken door het heffen van nieuwe belasting in de Kolonie. Dit laatste, nu, moest tot iederen prijs worden vermeden, omdat vermeerdering van een algemeene belasting over geheel de burgerij zeker groot nadeel in plaats van eenig voordeel brengen zou, en daarom werden zeer veel verhoogde posten, waarvan de *noodzakelijkheid* niet werd ingezien, eenvoudig van de begrooting geschrapt.

Hoe werd deze handeling nu in Holland beoordeeld?

Voorloopig Verslag: Deze leden moesten erkennen, dat de Koloniale Raad, waar het aan te brengen verbeteringen geldt, niet altijd even inschikkelijk is en dat bij behandeling van deze begrooting dit al bijzonder duidelijk aan den dag is gekomen."

„Eenige leden meenden, dat hier van mindere inschikkelijkheid van de zijde van den Kol. Raad niet kan worden gesproken, maar de houding van den Raad vreemd en zonderling moet worden genoemd, waar hij in een tijdperk, waarin het moederland bewijzen te over geeft, dat het door financieelen steun den bloei der kolonie wenscht te bevorderen, verschillende op de begrooting gebrachte posten schrapt, waarvan het nut voor de kolonie door den onpartijdigen beschouwer bezwaarlijk kan worden ontkend."

Het oordeel des Ministers neergelegd in zijn *Memorie van Antwoord*, deelden wij verleden week mede. Z. Exc. meent, dat een zekere waardeering niet mag worden onthouden aan het streven van den Raad om te waken, *zij het wellicht op eenigszins* AL TE ANGSTVALLIGE *wijze* tegen uitzetting der uitgaven. De zuinigheid door den Raad betracht, wordt derhalve door Z. Excellentie goedgekeurd, doch alleen wat *al te angstvallig* geheeten.

Hoe kon Van Kol nu weer bij de openbare behandeling onzer begrooting zeggen: „Ik heb geconstateerd, dat ook de Minister de houding van den Kolonialen Raad niet onderschrijft en niet goedkeurt. Ook mij heeft het bevreemd, dat ...... aangeboden steun vrijwel geweigerd werd"?

De Minister antwoordt hierop: De geachte afgevaardigde uit Enschede heeft *eenige gissingen* uitgesproken omtrent de drijfveeren voor de handelingen van den Kol. Raad van Curaçao.

Ik houd er van om, waar dit kan, de zaken van de beste zijde te bezien." En nu verklaart Z. Excellentie uitdrukkelijk: Hoewel ik nu de houding van den Raad niet in *alle* opzichten *geheel* kan goedkeuren," etc. dan mag toch „het streven om te trachten het subsidie zoo klein mogelijk te doen zijn, ten einde zoo spoedig mogelijk financieel op eigen beenen te kunnen staan"...... „niet worden gelaakt, maar verdient dat, naar mij voorkomt, eer lof."

Ten slotte zegt nog het Eindverslag der Commissie van Rapporteurs der Eerste Kamer: Dat minder geld wordt aangevraagd van het moederland was met voldoening gezien. Het werd als een gunstig teeken beschouwd, dat de Koloniale Raad zelf de zuinigheid betracht. Hieruit blijkt, dat decentralisatie op dit gebied gunstig kan werken."

De eindindruk van al deze aanhalingen bij de leden van den Kol. Raad zal wel eensluidend wezen met het V. V. der Eerste Kamer: Dat minder geld wordt aangevraagd van het moederland was met voldoening gezien."

Het streven, ofschoon niet al te angstvallig, naar zuinigheid zal den Kolonialen Raad dus wel een belemmering blijven om wat voortvarender op te treden en de belangen der Kolonie, van Curaçao zoowel als van de overige eilanden, met meer kracht te behartigen.

Aan dit beletsel draagt de Raad geen schuld. Hopen wij geduldig op betere tijden.

En wat kan er gedaan worden zonder geld?

Neen, zoo mag men nu ook niet spreken, dergelijke uitroep is volstrekt geen voldoende verklaring der lusteloosheid, waaraan de Kol. Raad wel een weinig lijdt. Daar zijn toch ook nog wel verbeteringen aan te brengen in onze Kolonie zonder dat het juist geld behoeft te kosten. Slechts hoogst zelden maken de leden gebruik van het recht hun ge geven, volgens art. 93, 94, 95, 96, en 97 van het Reglement op het beleid der regeering, om zelf iets voor te stellen, wijziging in bestaande verordeningen aan te vragen, particulieren op te wekken om in het belang van handel en industrie bijv. eenige petities in te dienen, of ten slotte omtrent minder gewenschte toestanden, bepalingen etc, inlichtingen te verzoeken.

Iedere goede maatregel tot meerderen bloei onzer Kolonie zal niet altijd hoogere uitgaven vereischen, maar de toegestane gelden kunnen misschien wel beter worden besteed, soms kan ook wel wat duidelijker worden omschreven, dat het zóó en niet anders moest worden uitgegeven.

Ook zonder de subsidie daardoor op te drijven, zou de Kol. Raad meermalen kunnen optreden en van zijn rechten gebruik maken.

Dan zal in waarheid blijken, dat decentralisatie op dit gebied gunstig kan werken. Tot nog toe zagen wij van deze onafhankelijkheid van den Raad slechts hier en daar een schijntje, zoodat wij eigenlijk verwonderd stonden, dat de Eerste Kamer reeds nu een blijk van decentralisatie heeft opgemerkt. Maar, Goddank, de een ziet scherper dan de andere. En wij verheugen ons, dat zulk een feit van beteekenis reeds kon geconstateerd worden.

Indien op de eilanden de Landraden in hunne hoedanigheid van *Raad van Politie* ook wat meer medewerkten met den Gezaghebber en met dezen de belangen van hun eiland bespraken om waar het noodig is „den Gouverneur van bericht en raad" te dienen (art. 124), of „bij den Gouverneur en den Kolonialen Raad" die belangen voor te staan (art. 125) zoude er ook meer decentralisatie op de eilanden te bespeuren vallen. De belangstelling in den bloei van het eiland zoude er zeker meer algemeen door worden, het recht zijn eigen

Feuilleton.

Mislukte list.

Slot.

Voor hij dien nacht naar bed ging schreef de kapitein twee briefjes— een aan den gewenschten candidaat, den makelaar, waarin hij hem uitnoodigde den volgenden morgen om negen uur aan te komen en een tweede aan den commissaris van politie met het verzoek om op hetzelfde uur een agent te sturen.

— Wij zullen er voor zorgen, dat de jonge ezel vriendelijk ontvangen wordt, mompelde de kapitein en stapte grinnekend in bed.

Met een kloppend hart wachtte Mary tot allen naar bed waren en sloop toen den tuin in, om met haar verloofde te overleggen, wat er gedaan moest worden.

— Het helpt niets, Jack, fluisterde zij. Ik kan de sleutels niet krijgen.

Hammond floot zachtjes.

— Ik ben bang, dat je hier den geheelen nacht zult moeten blijven, vervolgde zij. Papa's voet is morgen toch erger, nu hij hem vanavond zoo heeft gebruikt, en hij zal me zeker vragen zijn kostbare vogels te voeden en naar de eieren te zien. Dan zal ik je er uit laten.

— Best, lieveling, zeide Jack. Ik heb het hier heel goed, maak je maar niet bezorgd.

En Mary Benson ging het huis weer binnen.

Hammond lag in elkaar gedoken in een hoek van zijn kleine gevangenis. Onder zijn hoofd had hij een bos stroo gelegd en hij wachtte geduldig.

Twaalf uur had juist de naburige torenklok geslagen, toen hij een geritsel in den tuin hoorde. Een kat, dacht hij — of zou het Mary zijn, die hem kwam verlossen?

Het geluid kwam nader, tot de gevangene duidelijk de voetstappen van een man kon hooren. Ten slotte hield het geluid voor de volière op en werd een hand op de hangslot gelegd.

Hammonds hart klopte. Hier was een gelukkig toeval. Blijkbaar wilde iemand de kostbare vogels van den kapitein stelen.

Maar, dacht hij, als ik er niet uit kan komen, zou het een dief dan mogelijk zijn erin te komen? Deze vraag was gauw opgelost. Een sleutel werd omgedraaid (de dief had zich zeker van een duplicaat weten meester te maken) en een slot weggenomen, daarna het tweede.

Hammond was naast de deur neergekropen en wachtte.

De deur werd langzaam geopend, een man kwam binnen en sloot haar weer. Hij stak een lucifer op en bij dat licht ontdekte Jack, dat hij te doen had met den ernstigen tegenstander van den kapitein, Jabez Hooker.

Hij gaf den verbaasden vogeldief een duw, waardoor deze in een hoek terecht kwam, sprong naar buiten, sloot de deur met de sleutels, die nog in het slot staken en wenschte zichzelf vijf minuten lang geluk. Daarna klom hij over den muur en ging naar binnen, at flink en legde zich daarna te rusten.

Den volgenden morgen om acht uur was hij weer in zijn tuin; maar niet voor negen uur verscheen Mary, die met een gelaat, dat van een slapeloozen nacht getuigde, het pad kwam afgewandeld.

Zij had zeker de sleutels niet, dacht hij.

De kapitein had haar dien morgen juist verteld, dat de makelaar op visite kwam, om zijn kippen te bewonderen en met hem nog een vriend (met wien de kapitein den politieagent bedoelde) en dat verdroot haar zeer.

Een zacht "pst" deed haar opzien en tot haar verbazing zag ze haar beminde over den muur.

— Jack, riep ze uit, jij hier! Maar......

Hij sprong over den muur en vertelde haar alles.

— O, dat is heerlijk, riep zij vroolijk uit. Ik verlang naar het oogenblik, dat hij gesnapt wordt. En ik geloof, dat papa weet, dat jij in de volière zat.

— Dat lijkt wel zóó, en hij gaf haar een kus.

— Ik zal bij de hand wezen, als Hooker soms begint te vechten, voegde hij er bij, en des kapiteins stem hoorende, sprong hij haastig over den muur terug.

landraden te mogen kiezen door 't publiek hooger op prijs worden gesteld. Gevolg hiervan zou weder zijn, dat de landraden, de Gezaghebber, de Kol. Raad, eindelijk de Gouverneur en de Regeering in Holland helderder inzicht in zaken konden bekomen.

Werd er door de bevolking maar wat meer gebruik gemaakt van de toegestane rechten, bijv. 't recht van petitie (art. 9) dan zou de Kol. Raad van zelve meer blijken van belangstelling in de nooden van 't volk kunnen geven. Men sla de *Handelingen* der Tweede Kamer eens na, bijna in iedere vergadering vindt men een opsomming van ingekomen verzoekschriften, die behoorlijk door een Commissie onderzocht worden.

Niet in de samenstelling van den Raad schuilt de fout, alsof een gedeelte der bevolking daarbij niet voldoende ware vertegenwoordigd. Hiervan behoeft de samenstelling vooreerst nog niet gewijzigd te worden, maar wel mochten wat meerdere *blijken* van belangstelling voor 't algemeene leven onzer Kolonie zoowel bij de leden van den Kolonialen Raad, als bij de Landraden en de bevolking gegeven worden.

HET ARCHEOLOGISCH EN ETHNOGRAPHISCH ONDERZOEK

VAN

CURAÇAO, BONAIRE EN ARUBA:

II.

Om den Curaçaoschen lezer eenig denkbeeld te geven van de belangrijke ontdekkingen, waarmede onze Kolonie de wetenschap heeft verrijkt, laat ik nu het woord aan de schrijvers der genoemde artikelen dezer brochure. Keer op keer wordt men getroffen door de hooge ingenomenheid en bijzondere waardeering dezer deskundigen voor de kostbare vondsten op onze eilanden en door de geestdriftige bewondering voor den volijverigen onderzoeker, aan wien de wetenschap deze ontdekkingen te danken heeft.

I.

Over Oudheden uit Ned. West-Indie en Suriname door Dr. J. D. E. SCHMELTZ.

Na een korte inleiding over de principieële vraag, wat tot de archeologie of ethnographie behoort, en over de aanwinsten van 's Rijks Ethnographisch museum te Leiden in den jongsten tijd, vervolgt Dr. SCHMELTZ, de directeur van dit museum, aldus:

„Bijzondere werkzaamheid verdienen echter juist onder de „*Americana*" de voorwerpen uit de Nederl. Overzeesche bezittingen, omdat dergelijke in dezelfde rijke verscheidenheid, — dank zij vooral de ijverige onderzoekingen van twee mannen, de Heeren C. J. HERING en A. C. VAN KOOLWIJK, — in geen ander museum te vinden zijn. Ongeveer 1050 voorwerpen, steenen en schelpen, gereedschappen, vaatwerk of scherven daarvan, stellen ons de verdwenen cultuur der Caraïben voor oogen."

„In Nederl. Guyana (Suriname) verzamelde de Heer C. J. HERING, terwijl de Nederl. Antillen door den Heer VAN KOOLWIJK op grondige wijze werden nagevorscht. Men veroorlove ons van beide mannen eenige nadere bijzonderheden hier te laten volgen."

(De biographie en ontdekkingen van den Heer C. J. HERING van Suriname, kunnen wij hier, als voor onze kolonie van minder belang, gerust achterwege laten.)

„A. J. VAN KOOLWIJK, geboren te Winssen in Gelderland, trad in den geestelijken stand, en werd in 1869 naar Suriname gezonden, waar hij in Paramaribo als onbezoldigd priester werkzaam bleef tot den 4[den] Juni 1870, het tijdstip van zijn vertrek naar Curaçao.

„Nadat hij tot aan 1873 als kapelaan op Santa Rosa en daarna op Otrabanda gewerkt had, volgde zijne benoeming door den Apostolischen Vicaris tot pastoor van Rincón op het eiland Bonaire. In 1874 werd hij bevorderd tot bezoldigd geestelijke van den 2[den] rang. Na in 1877 een jaar verlof in Holland te hebben doorgebracht, werd hij bij zijn terugkeer tot pastoor van Westpunt op Curaçao aangesteld. Van dezen tijd dagteekent zijn briefwisseling met wijlen Dr. LEEMANS, welke voor onze kennis van de uitgestorven Caraïben-bevolking, zoowel als voor de tegenwoordige bewoners der Nederl. Antillen zoo rijke vruchten heeft voortgebracht. Na twee jaar werkens op Curaçao, volgde zijn benoeming tot pastoor van Oranjestad op Aruba, waar hij tot in 1886 verbleef, in welk jaar hij wegens een leverziekte zich gedwongen zag zijn ontslag te nemen."

„Wat de werkzaamheid van Pastoor VAN KOOLWIJK in het belang van een nauwkeuriger kennis van land en volk der Nederlandsche Antillen betreft, zoo verdient deze onze hoogste bewondering. Zoowel op archeologisch als ethnographisch gebied werden deze eilanden eerst door hem voor de wetenschap ontsloten. Zoo ontwikkelde hij op zijn laatste standplaats Aruba, te zamen met zijn ambtsbroeder pastoor DE VRIES, — over wien ons helaas geen biographische bijzonderheden ten dienste staan, — een buitengewone vruchtbare werkzaamheid.

„Op die wijze heeft hij, gelijk zooveel priesters zijner kerk, — vooral de leden van het Gezelschap van Jesus, — aan den opbouw der archeologische en ethnographische kennis van Amerika op onbaatzuchtige wijze meegewerkt, een eer, die men in die mate aan de zendelingen van protestantsche belijdenis slechts bij uitzondering kan geven.— De berichten, die VAN KOOLWIJK aan Dr. LEEMANS over zijn onderzoekingen zond zijn in het *Tijdschrift van het Nederlandsch aardrijkskundig Genootschap* gepubliceerd (1); in een ander tijdschrift vindt men een studie van VAN KOOLWIJK over Pictographiën van Aruba (2), waarvan hij een kostbaar materiaal aan kopieën inzond, dat, nog niet gepubliceerd, zich onder de inventarisstukken zijner verzamelingen bevindt."

„De archeologische vondsten van pastoor VAN KOOLWIJK van Aruba alleen tellen meer dan 750 nummers, een deel daarvan van Aruba zoowel als van Curaçao en Bonaire, is door Dr. LEEMANS in de jaarberichten (vooral 1883|84 pag. 51.) beschreven en in teekening gebracht (3), het grootste gedeelte wacht nog steeds op een deskundige bespreking. Toen wij lange jaren geleden eens gelegenheid hadden, zijne collecties te zien, vernamen wij voor het eerst, dat hij in staat was gesteld, het Museum met reusachtige grafurnen van Aruba te verrijken, waarover, voor zoover wij wisten, nog niets bekend was. Wij spraken daarom den wensch uit, deze zoodra mogelijk beschreven en zoodoende voor het archeologisch onderzoek te zien opengesteld. Doch het bleef bij dezen wensch en wij vermoedden niet, dat wijlen Dr. LEEMANS reeds in 1891 eene desbetreffende bespreking voor de pers had in gereedheid gebracht, die wij nu tot onze groote verrassing en vreugde onder de tegelijk met de collecties ons toegewezen Inventarisstukken vonden, en welke wij met toestemming der familie in de volgende bladzijden voor de vakgenooten openstellen."

„Beschrijvingen van Caraïben-schedels zijn ons nog nimmer onder de oogen gekomen, wij gelooven daarom onzen collega's een dienst te bewijzen met de deskundige beschrijving der door den Heer VAN KOOLWIJK verzamelde schedels, van de hand van den Heer G. A. KOEZE, cand. med., in aansluiting met het artikel van wijlen Dr. LEEMANS."

„Menigmaal zond pastoor VAN KOOLWIJK aan het Rijksmuseum van Volkenkunde voorwerpen betrekking hebbende op de tegenwoordige cultuur der bewoners. Twee dier series zijn uitvoerig beschreven in de Nederl. Staatscourant 16 Sept. 1885, n°. 218 (serie 472) en van den 2[e]. Juli 1886, n°. 153 (serie 544). In een dezer collecties komt onder meer voor het op Aruba *Zeeuw* genaamd, speeltuig." (Vgl. hierover: Dr. *Schmeltz* Das Schwarrholz (Hamburg. 1896) p. 27.)

„Tot hiertoe 't voorloopig Overzicht over de bestaande collecties uit West-Indië, waarover wij binnen niet te ver verwijderden tijd een beschrijvenden catalogus zullen publiceeren. Een merkwaardige hypothese betreffende het gebruik van steenbijlen van denzelfden vorm, als die ook hier wij bespreken, komt voor in de verhandeling van het Berlijnsch anthropologisch Genootschap, 1902, p. 336 door E. VON NORDENSKIÖLD, die van meening is, dat deze gereedschappen gediend hebben voor de zoutwinning."

(Hierna volgt een lijst van 1—69 nummers en daarna nog een van 61 nummers van verschillende voorwerpen op ethnographisch gebied.

De nummers 9—21 der tweede lijst afkomstig van Bonaire, zijn steenbijlen, en 22—61 van Curaçao, zijn steenbijlen en andere gereedschappen van schelpen vervaardigd, en fragmenten van aarden vaatwerk).

Tot aanvulling der bovenstaande biographie kan ik nog bijvoegen, dat, gelijk blijkt uit het 1ste Jaarverslag (pag. 8) van het *Geschied-, Taal-, Land-, en Volkenkundig Genootschap van Curaçao* de ZEerw. Heer A. J. VAN KOOLWIJK op de generale vergadering van den 27 October 1896 met algemeene stemmen benoemd werd tot Eerelid van dit Genootschap. De Nederlandsche Regeering had reeds sedert 1887 zijn verdiensten erkend, door hem te benoemen tot Ridder in de orde van den Nederlandschen Leeuw. Op het oogenblik woont de Heer v. K. als rustend priester te Hees bij Nijmegen, en volgt nog steeds met de grootste belangstelling de ontwikkeling onzer kolonie.

R. E.

---

(1) Deze artikelen luiden: De Indianen-Caraïben, oorspronkelijke bewoners van Curaçao. V, pag. 57.—De Indianen-Caraïben van het eiland Aruba VI, pag. 222.—De Caraïben op Aruba. VII. (Mededeel.) pag. 80.—Bijdrage tot de taal der oude Indianen op Aruba. 2e Serie I. p. 134.—Berichten uit Aruba over bitterwaterbronnen, geneeskundige kruiden enz. id. pag. 369.—De Aruba-Phosphaat Maatschappij, id. pag 595.—Het goudland Aruba, id. pag. 598.—Bronnen van mineraalwater op Aruba, id. pag. 600.—Parelvisscherij op Aruba, id. pag. 601.

(2) Indiaansche Opschriften te Aruba in *Etudes arch., ling. et hist.* dédiées à M. le Dr. Leemans [1885] pag. 183.

[3] Congrès intern. des Américanistes, 1879, t I pag. 659.

Met moeite kon Mary een angstig gezicht blijven trekken, toen haar vader met den makelaar en den politieagent deftig naar de volière stapte.

De kapitein was zoo gelukkig als een schooljongen — trots zijn pijnlijken voet — en praatte vroolijk met den makelaar. Mary meende hem zelfs met zijn oogen te zien knippen tegen hem.

De Indische kippen waren allen in den loop en schenen niet geneigd haar woning binnen te gaan.

— Prachtig hé? grinnikte de oude kapitein, den makelaar bij den arm meetrekkende.

— Maar er is nog een in, meen ik.

— O, neen, papa, viel zijn dochter hem in de rede.

Een, twee, drie, vier, vijf, zes. Ze zijn er allemaal.

Maar de kapitein gaf geen antwoord.

Hij hinkte naar de deur, sloot haar langzaam open, en riep: kom er nu maar uit! en wachtte glimlachend, dat zijn gevangene te voorschijn zou komen.

Er volgde eenig gestommel, en de vogelkoopman sprong uit het hok.

Pang! ging zijn rechter vuist en de kapitein viel met kracht op een bloempot.

Pang! ging zijn linker vuist. De makelaar kreeg hem op zijn kaak; de glimlach verdween van zijn gelaat, en hij stortte naast den kapitein neer.

Nu bleef nog slechts de politieagent over, om den weg te versperren en om der waarheid wille moeten we zeggen, dat hij hem den weg vrijliet, daar de koopman er veel te woest uitzag. Jabez hield daarmee echter geen rekening, en rende op hem toe.

Een flinke stomp in de richting van de maag en de dienaar beet in het zand en, vluchtig rond ziende, snelde Hooker maar den muur.

Hij had reeds een been er over heen en wenschte zichzelf al geluk met zijne ontsnapping, toen er een slanke jonge man uit een boschje te voorschijn kwam en hem terugtrok. Hij werd tegen den grond geworpen en weldra zat Jack Hammond boven op hem.

De agent was het eerst weer op de been. Hij trok zijn sabel en waarschuwde den gevangene zich niet te bewegen. Jabez Hooker begreep hem en hield zich stil. De kapitein ging te midden der overblijfselen van den bloempot zitten en schold.

Hij voelde met vinger en duim in zijn mond en haalde er een tand uit, en schold nog met meer kracht.

Zich omkeerende viel zijn oog op het tafereeltje bij den muur. Jack Hammond, zittende op Jabez Hooker, en de agent daarnaast geknield met geveld zwaard, snakkende om van zijn verdedigingsmiddel gebruik te mogen maken.

— Wel verdraaid! riep hij ten slotte uit. Ik zou gezworen hebben, dat ik jou gisteren in de volière zag kruipen.

— Ik? vroeg Jack met een onschuldig gezicht.

— Ja, zei de kapitein nu een beetje minder zeker.

— In ieder geval, kapitein, zeide Jack, kunt u zweren, dat u er mij niet uit zag komen.

De oude heer glimlachte. Ja, dat kon bij!

Maar hij was nog niet tevreden.

— Kom mee naar binnen, zeide hij, en tegen den agent: neem dien man mee naar het politiebureau. ik zal dadelijk aankomen en een aanklacht indienen.

Op dat oogenblik werd de makelaar uit zijn versuffing wakker. Hij zag het drietal en bedacht plotseling, dat hij een afspraak had en noodzakelijk weg moest.

De verklaring van Jack Hammond scheen zeer voldoende, want toen Mary eenigen tijd later de deur opende, vond zij de beide heeren onder het genot van een sigaar genoegelijk aan het praten. Snel sloot zij de deur en glimlachte gelukkig.

(*De Residentiebode.*)

Ingezonden Stukken.

Met zeer veel belangstelling las ik in de(n) „Amigoe di Curaçao" van 21 Januari j l. het zoo lezenswaardig artikel van den Heer Pastoor P. A. Euwens te Rincon-Bonaire, waarin ZEerw. een begin maakt met de bespreking van den inhoud der Feestgave den Leden van het XIVe Intern. Americ.-Congres aangeboden door den Directeur van het Rijks-Ethnographisch Museum te Leiden.

't Is naar aanleiding van bovengenoemd artikel en de daaronder door Uwe Redactie geplaatste noot, dat ik U zeer beleefdelijk verzoek in het eerstvolgend nummer van Uw Blad eenige plaatsruimte te willen verleenen aan de volgende regelen.

Ze behelzen eenige mededeelingen, welke ik het plan had over eenigen tijd te doen, doch die ik thans, nu bovenvermeld artikel is verschenen, beter acht terstond te verstrekken.

De Heer E. spreekt de wenschelijkheid uit der oprichting van een Koloniaal (Curaçaosch) Museum en Z. Eerw. geeft daarbij aan wat z. i. in

dit museum zal moeten, en kunnen worden geplaatst.

Welnu in beginsel is dezer dagen eene dergelijke Inrichting in 't leven geroepen en wel van Gouvernementswege. Reeds in het voorloopig en later definitief vastgesteld Reglement der in 't vorige jaar gehouden Kol. Tentoonstelling was sprake van eene Permanente Tentoonstelling. Het Bestuur der C. M^{ij}. t. B. v. L. V. Z. en V. meende het in dat Reglement uitgedrukt plan tot oprichting van dusdanige Perm. Tent. niet te moeten laten varen, maar gaf reeds, na verschillende besprekingen, gedurende en na de Tentoonstelling aan het plan meer vaste vormen. Door den Heer Inspecteur v|d Landbouw, Dr. Van Hall, werden onderscheidene op de Tentoonstelling ingezonden artikelen aangewezen als geschikt en wenschelijk voor de Perm. Tent. Door het Bestuur der M^{ij} zijn onderscheidene andere artikelen hier bij gevoegd en zoo kwam genoemd Bestuur van lieverlede in het bezit van eene vrij belangrijke verzameling artikelen uit de Kolonie afkomstig en wel deels door welwillende schenking, deels door aankoop. Voor de plaatsing der verzameling liet het Bestuur meerdere doelmatige kasten met glas vervaardigen.

'tZou te veel ruimte vereischen te vermelden met welke bijkomende omstandigheden bij den aankoop van verschillende artikelen moest rekening worden gehouden en waarvoor nogal overleg en tijd noodig was.

In November van 't vorige jaar was het Bestuur der C. M^{ij}. in zooverre gereed, dat kon worden overgegaan den HEdGestr. Heer Gouverneur dezer Kolonie te verzoeken de Verzameling kosteloos van de M^{ij}. over te nemen, ten einde haar Gouvernements–Eigendom te doen worden en tot Gouvernements-Instelling te vormen. Dit verzoek liet het Bestuur met eenige voorstellen, de onderhavige zaak rakende, gepaard gaan.

Naar aanleiding van dit adres nu is dezer dagen door Z. H. E. G. eene Beschikking genomen in dezen zin: 1°. De door het Bestuur der C. M^{ij}. bijeengebrachte artikelen betrekking hebbende op den Landen Tuinbouw, de Natuurlijke Historie en de Nijverheid in de kolonie Curaçao als Gouvernements Instelling te aanvaarden ten einde te dienen als Permanente Tentoonstelling, tevens Koloniaal- en Schoolmuseum; (Het woord school hier s. v. p. niet in beperkten zin op te vatten); 2°. Ondergeteekende te belasten met het onderhoud, de zorg en de aanvulling der Verzameling.

Behalve deze bevat gemelde Beschikking nog eenige andere bepalingen, o. a. dat jaarlijks eene zekere som wordt beschikbaar gesteld tot aanvulling en uitbreiding der Verzameling. Uit den aard der zaak is deze som betrekkelijk gering en zal ook hier, evenals bij alle andere dergelijke inrichtingen zeer veel moeten worden gehoopt en vertrouwd op particuliere schenkingen van onderscheiden aard. Niet alleen schenkingen betrekking hebbende op den Land- en Tuinbouw, de Nat. historie en de Nijverheid der kolonie, maar ook op het gebied van Archeologie, Ethnographie, onze Koloniale Geschiedenis, etc. zullen hoogst welkom zijn. Van deze schenkingen zal steeds door middel van de Pers mededeeling worden gedaan.

En zoo zal dan de betrekkelijk nog nederige verzameling van thans kunnen aangroeien tot een Instelling van Beteekenis voor deze kolonie. Moge het zoo worden!

De Verzameling is thans gehuisvest in de voorzaal der Hendrikschool, rechts van den hoofdingang. Binnen kort, als de Catalogiseering en de rangschikking ver Verzameling gereed is, zal o. m. worden vastgesteld op welke tijden ze voor het belangstellend Publiek zal zijn te bezichtigen. Gaarne zal ik de Pers afschrift der Catalogus verschaffen. Zie hier bereids ten slotte een kort overzicht van datgene, wat de verzameling reeds bevat.

Verschillende koloniale Producten, Collectiën houtsoorten van de onderscheidene Eilanden, $Coll^{n}$. Sorghums, $Coll^{n}$. diverse zaden, $Coll^{n}$. Mineralen, Herbarium, $Coll^{n}$. geneeskrachtige kruiden, $Coll^{n}$. schelpen, Bouquetten van schelpen, Caretwerk, Vlechtwerk, koralen, sponsen, zoogenaamde zeegewassen, oud Indiaansch vaatwerk, vezels, $Coll^{n}$. katoen v. v., $Coll^{n}$. grassen, visschersgereedschappen, etc.

U, Geachte Redactie, inmiddels bij voorbaat dank zeggende voor de opname van het bovenstaande, met de meeste hoogachting:

Uw. dw dr.

G. B. Dussel.

Curaçao Januari 1905.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Kerkelijke Berichten.

Z. D. H. Mgr. Van Baars heeft verleden week een schrijven gericht tot de Clergé van zijn Vicariaat met het verzoek het volk op te willen wekken om door gebeden en goede werken de barmhartigheid des Hemels af te smeeken, opdat de algemeene armoede door het aanhouden der droogte niet nog erger worde, maar door tijdige hulp wat moge verminderen. Tot dat doel heeft Z. D. H. voorgeschreven op Maandag na ontvangst van het bisschoppelijk schrijven een gezongen H. Mis op te dragen ter eere van Maria's Onbevlekte Ontvangenis, opdat Zij, Die de bijzondere Beschermster is van het Vicariaat, en Die ook gedurende het jubeljaar de liefde harer kinderen jegens Haar zoo heerlijk mocht ondervinden, nu ook onze Voorspreekster wezen moge bij God, Haren Zoon.

Tot aan Maart zal iederen Maandag vóór of na de H. Mis de Litanie van Alle Heiligen worden gebeden.

Dankbetuiging.

In dank ontvingen wij van de heeren Hellmund & C°. een nieuwen dagwijzer voor aankomst- en vertrekuren der K. W. I. M.-booten.

Niet goed geplaatst.

Wij zagen dezer dagen twee kanonnen staan onder het laag geboomte van het Gouvernementshuis aan de havenzijde. Wij hebben altijd gemeend, dat dergelijke decoratie behoort aangebracht te worden naast den hoofdingang van een Paleis en niet *achter* het gebouw. De breede trappen, waarlangs men het Gouvernementshuis binnentreedt, zouden zeker een nog deftiger aanzien krijgen en het geheel zou nog meer imponeeren, wanneer nu ook die twee kanonnen aan weerszijden der trappen geplaatst werden, als ter bescherming van den ingang. Waar zij nu staan, hebben zij zin, noch beteekenis en komen volstrekt niet mooi uit. Het doet eerder denken aan oorlogstijd, wanneer de kanonnen achteraf, zoo min mogelijk in 't gezicht, onder de boomen verborgen, verdekt worden opgesteld.

Wij kunnen ons niet weerhouden nog even het versje af te schrijven, dat ons naar aanleiding van bovengemeld feit onder de oogen kwam.

Onder de groene boomen
Ligt 'n verroest kanon;
Mocht nu de vijand komen,
Wie weet, wie 't dan nog won!

Goed gezien.

Met genoegen vernemen wij uit Aruba, dat de betrokken Autoriteiten ingezien schijnen te hebben, dat die verordening om des nachts licht te branden op alle schepen, die in de haven liggen, toch wezenlijk mindergoed zou werken en volstrekt niet strekken tot algemeen nut der bevolking. Deze verordening schijnt ingetrokken, of althans niet meer te worden toegepast. Wij zijn dankbaar voor dergelijk besluit.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Brieven en briefkaarten:

Susana Dellenser, Aristide Favro, Magdalena Felman, Francisco Gianuini, August C. Henriquez, L. Look, Zulia Piter en Maria W. Raven.

Niet voor verzending vatbaar een briefkaart zonder adres, geteekend door Rafael.

Visscherij.

Toevallig vernamen wij dezer dagen, dat een zekere Leseur, toentertijd wonende op Pietermaai, een acht jaar geleden een visscherspink heeft laten bouwen, zoo ingericht, dat in een klein gedeelte daarvan het zeewater frisch in en uit kon stroomen, om zoodoende de gevangen visch, welke door het aangebrachte latwerk niet ontsnappen kon, versch te houden. Gaarne zouden wij hieromtrent meerdere bijzonderheden vernemen en verzoeken een ieder, die ons hieromtrent iets zou kunnen mededeelen, beleefdelijk ons ieder bericht hieromtrent, hoe onbeduidend oogenschijnlijk ook, wel te willen toezenden.

***

Dr. Boeke is heden niet hier gearriveerd, maar bleef op Trinidad achter. Wel kwamen veel kisten met apparaten, etc. mede.

Koloniaal Verslag.

In dank ontvingen wij namens den H. E. G. Heer Gouverneur het Koloniale Verslag van 1904, loopende over 1903.

Veel, zeer veel merkwaardigs hebben wij er al in ontdekt, en hopen geregeld uit deze rijke bron te blijven putten.

Beginnen wij weer met het begin: A. Bevolking, en herhalen wij opnieuw de vraag: Op welke berekeningen steunen toch deze opgaven? De Minister moge antwoorden: „op de authentieke gegevens van den burgerlijken stand," de quaestie is daarmede nog lang niet opgelost.

Wij willen volstrekt niet veeleischend wezen, maar verlangen eenvoudig, dat officieele mededeelingen juist zijn, om daarop onze berekeningen te kunnen bouwen. En dat kan men nu niet. Het Verslag zegt: De bevolking der *kolonie* Curaçao bestond op 1 Januari 1904 uit 53470 zielen als:

Curaçao	31597
Bonaire	5840
Aruba	9105
St. Martin N. G.	3161
St. Eustatius	1484
Saba	2283
	53470

Op 1 Januari 1903 bedroeg de bevolking 53242, zoodat zij in den loop van het jaar met 228 vermeerderde."

Hoe komt men echter aan deze getallen? zoo vragen wij.

Bijlage A geeft als totaal der bevolking voor 1903 *twee* personen meer op: 53244.

Daar lezen wij ook, dat het aantal geboorten 1714 bedroeg en dat der sterfgevallen 1317, alzoo een vermeerdering van bevolking van 397. In beide gevallen bleven buiten beschouwing zoowel de emigranten als de vreemdelingen, die zich in de kolonie metterwoon kwamen vestigen.

De moeilijkheid wordt nog grooter, als wij zien, dat om 't totaal 53470 te verkrijgen, bij elkander zijn geteld voor *alle andere eilanden*, de *onveranderde* opgaven van 1903, alleen de opgave voor *'t eiland Curaçao* VERSCHILT.

Men oordeele:

	1903.	1904.
Curaçao.	31371	31597
Bonaire.	5840	5840
Aruba.	9105	9105
St. Martin.	3161	3161
St. Eustatius.	1484	1484
Saba.	2283	2283
	53244	53470

Hoe rijmt zich dat te zaam!

De toename 226 geldt dus alleen voor *het eiland* Curaçao.

Mogelijk kan de opgave niet anders geschieden. Accoord! Laat men dit dan ronduit zeggen. Nu heet zulk een statistiek onbetrouwbaar.

Officieele Berichten.

Namens den Heer Gouverneur der kolonie wordt hierbij bekend gemaakt, dat van den Nederlandschen Zaakgelastigde te Caracas het bericht is ontvangen, dat bij presidentieel besluit van den 18^{e}. dezer de verkoop en invoer van sigarettenpapier tot Staatsmonopolie is verklaard.

Van af dien datum is dan ook alle invoer van sigaretten voor rekening van derden verboden en zullen de importen tot 30 dagen na het tijdstip van het besluit door den Staat tegen den factuursprijs overgenomen worden.

***

Bij het Gouvernement bestaat het voornemen om in den geest van verleden jaar voort te gaan met den aanleg van dammen op plantages van eigenaren, die genegen zouden zijn om daartoe mede te werken.

De aanleg der dammen zal geschieden onder toezicht der eigenaren, die de verantwoordelijkheid van een goede uitvoering op zich nemen, tegen vergoeding van een nader overeen te komen som per M3 grondverzet of metselwerk.

De inrichting der dammen, zooals profiel, grondstof, tracé, overlaten enz. worden van Gouvernementswege vastgesteld, waarvoor plaatselijk de noodige aanwijzingen gegeven zullen worden.

De aanleg der dammen zal vóór den 31 December a. s. voltooid moeten zijn.

De plantageeigenaren nemen de verplichting op zich om de aldus door hen aangelegde dammen gedurende één jaar na de voltooiing steeds naar behooren te onderhouden en op de door die dammen beheerschte terreinen proeven te nemen omtrent de teelt van voedergewassen.

De eigenaar verplicht zich om vóór den 1 Juli 1906 een naar zijn beste weten samengesteld overzicht te geven van de ervaringen door hem opgedaan aangaande den damaanleg (kosten, inrichting enz.) en de teelt van voedergewassen.

Plantageeigenaren, welke onder de bovenstaande voorwaarden genegen mochten zijn om een gedeelte van hun terrein van dammen te voorzien, worden uitgenoodigd zich vóór den 15 Februari a. s. schriftelijk tot den Directeur van het Departement van Openbare Werken te wenden.

Hierbij wordt aangeteekend, dat, voorloopig alleen die terreinen in aanmerking komen, alwaar voldoende praktische gegevens omtrent de hoegrootheid van de hoeveelheid passeerend water bij de zwaarste regenbuien bestaan of gemakkelijk verzameld kunnen worden.

Ingezonden Mededeelingen.

Buitenland.

LAATSTE BERICHTEN.

Frankrijk.— Combes en zijn ministerie is dan toch werkelijk afgetreden. Het nieuwe kabinet is als volgt samengesteld: Minister–President *Rouvier*, Buitenland *Delcassé*, Binnenland *Etienne*, Oorlog *Berteaux*, Marine *Thomson*, Landbouw *Ruau*, Justitie *Chaumie*, Onderwijs *Bienvenu Martin*, Handel *Dubief*, Openbare werken *Gauthier*, Koloniën *Clementel*.

Rusland.— Een geweldige werkstaking is uitgebroken te St. Petersburg; 15000 arbeiders aan de metaalfabrieken staakten en sloegen tot oproer over. De toestand werd hachelijk, toen de troepen meermalen weigerden op de menigte te vuren. Reeds moest het Gouvernement 167 gesneuvelden begraven. Langzamerhand echter schijnt de kalmte weer te keeren. De staat van beleg is nog wel van kracht, maar de troepen vertoonen zich toch niet meer zoo in het

openbaar. Hier en daar worden de winkels en fabrieken weer geopend.

De Oorlog. – Hoe het hiermede staat, wordt voldoende aangegeven door de beursmannen:

De 4 % leening van Rusland daalde tot 88¼, die van Japan steeg tot 80 ½.

Volgens *The New York Times* van 13 Januari moet er sprake van zijn, dat Rusland een *wapenstilstand* van 20 maanden zal voorstellen om weer op zijn verhaal te kunnen komen.

Zou dit niet een goed begin van een slecht einde wezen?

Rusland kan om zijn prestige geen vrede sluiten en toch verlangt het volk erg hiernaar. De legers zijn uitgeput, de vloot grootendeels vernietigd, terwijl het nieuwe eskader zich volstrekt niet meten kan met Japan. Het zou ons niet verwonderen of bovenstaand bericht, dat den russischen Admiraal DUBASSOFF in den mond wordt gegeven, zal spoedig blijken waarheid te bevatten.

Ook Japan zal hieruit zijn voordeel weten te trekken.

Het bezit reeds Port-Arthur en zal wel aan invloed gewonnen hebben in Corea en Marchourije, voordeelen die niet verder gewaagd behoeven te worden.

VENEZUELA.

De president van Venezuela liet de havens van La Guayra en Puerto-Cabello met nieuwe Creusot-kanonnen bewapenen. Zijne verhouding tot den Amerikaanschen gezant Bowen is gespannen. Ook de Venezolaansche pers neemt eene agressieve houding aan tegen de Yankees......

Deze vrij ernstige tijding komt geheel overeen met wat gemeld wordt over den toon der imperialistische pers in de Ver. Staten Daarbij wordt onomwonden verklaard, hoe een ingrijpen der Unie in de binnenlandsche aangelegenheden van Venezuela onvermijdelijk zal zijn. Vooral het bericht omtrent het bewapenen der havens te La Guayra en Puerto-Cabello met geschut van Franschen oorsprong wekt hevige verontwaardiging. Zooals men weet, dienen de invoerrechten, in de beide genoemde havens geheven, om de buitenlansche schuldeischer van Venezuela te voldoen. Te Washington schijnt men nu voornemens om Castro een termijn van zestig dagen te stellen, waarin hij gelegenheid zal hebben om van houding te veranderen. Blijft Castro volharden, dan gaat een Amerikaansch eskader naar Venezuela om te trachten daardoor „indruk te maken.” Blijkt ook dat middeltje onvoldoende, dan zal de Unie beslag leggen op de inkomsten van verschillende havens en het beslag doen voortduren tot tijd en wijle een bevredigende oplossing zal bereikt zijn.

(*De Telegraaf.*)

Advertentien.

TEEKENONDERWIJS.

Ouders, die verlangen, dat hunne kinderen onderwijs ontvangen in het TEEKENEN (rechtlijnig, ornament, perspectief, enz.) worden uitgenoodigd daarvan in den loop dezer week kennis te geven aan de Directie van het Colegio „*Santo Tomas*”, welke bereid is alle inlichtingen te geven aangaande conditiën, lesuren, enz.

DE DIRECTIE VAN HET COLEGIO "SANTO TOMAS."

SIGAREN.

DE LANNOY & Co. (*Botica Central*) hebben steeds voorhanden een ruim assortiment sigaren van diverse merken, waaronder het zoo algemeen gewilde merk Odalisca (echt !!!)

Federico en Arturo Perret Gentil,
ADMINISTRATEUR en DIRECTEUR
VAN DE
STALHOUDERIJ (Cochera) **"LA AURORA"**
bevelen hunne rijtuigen aan het geachte publiek van Curaçao aan, met mededeeling dat degenen, die gebruik maken van die rijtuigen het voorrecht hebben de beroemde plantage GROOT ST. JORIS te bezoeken, waar zij kunnen wandelen en zich baden zonder extra betaling.

Telefoon van de Stalhouderij N°. 27. Ook wagens te bevragen in het kantoor, Willemstad, Telefoon N°. 53.

LA DICHA EN EL HOGAR.

Elixir de Capuchino,

PREPARADO POR

H. SUELS,

Miembro de la Facultad Médica de los EE. UU. de Venezuela, Premiado con medalla de oro en la Exposición Industrial de Valencia. (Carabobo) 1901 y Universal de St. Luis, EE. UU. de América 1904.

Para la completa curación de:

La anemia, abatimiento, vértigos, languidez, palpitaciones, color pálido, extenuación, empobrecimiento de la sangre, etc, etc. etc.

Agentes en Curazao,
DE LANNOY & C°.
OTRABANDA,
BOTICA CENTRAL.

SIGAREN.

DE FIRMA

Ph. de Ruiter en Zoon

— TE —

CULEMBORG (Holland)

wenscht in contact te komen met soliede afnemers voor de leverantie van twee in West-Indië reeds zeer in trek zijnde merken.

Levering franco aan boord Amsterdam. Betaling contant. Een proefzending 200 stuks in blikverpakking (twee merken) wordt franco per post gezonden na ontvangst van postwissel van vijf gulden.

TE HUUR,

Het frisch gelegen Buitentje „SANTA LUCIA” tusschen Plantersrust en de Waterwerken, met regenbak en badgelegenheid.

Voor verdere inlichtingen en conditiën wende men zich tot de

Directie van het Colegio „SANTO TOMÁS”, *Otrabanda.*

GEWICHTIG!

Het Trappisten-Bier uit de Bierbrouwerij de „Schaapskooi” Tilburg, is met alle zekerheid het gezondste en voedzaamste bier, dat hier ingevoerd wordt. Door zijn gebruik houden Dames en Heeren hunne goede gezondheid en de mooie kleur; vooral voor Europeanen is genoemd bier zeer aan te bevelen.

Te bekomen tegen zeer matige prijzen bij

J. VAN KLEUNEN,
BEERSALOON,
OTRABANDA.

VERSCH ZAAD

— VAN —

YELLOW BRANCHING DOUROH

op de Koloniale Tentoonstelling bekroond met Eersten prijs, V. Z. Medaille,

kan nu nog met succes geplant worden.

Te bekomen bij
J. H. E. JOUBERT,
tegen 20 cts. per kan.

Ook te bevragen op de plantages Barber en Wacao, alsmede ten huize van den heer J S. JOUBERT op den berg.

DE ECHTE CURAÇAO-LIKEUR

GEDISTILLEERD DOOR

JOUBERT & Co.

van uitgezochte, versche *Curaçaosche* Oranjeschillen. Bekroond met 1sten Prijs, de Zilveren medaille, op de Koloniale Tentoonstelling, Mei 1904,

Te verkrijgen in de
Botica Nacional
Otrabanda.





LONGMAN & MARTINEZ
NEW YORK, U. S. A.
De Venta Por Las Ferreterías y Almacenes de Viveres.

Fotografia Soublette.

Este muy conocido Taller ofrece de nueve sus trabajos á sus numerosos clientes, acaba de recibir máquinas de las últimas invenciones y tiene constantemente de venta aparatos é ingredientes frescos para el arte fotográfico.

HORAS DE TRABAJO:
De 8 A. M.—4 P. M.

DAGELIJKS Zuivere, Versche MELK,

zoowel van koeien als geiten, tegen 25 cts. per kan. Te bevragen bij J S. JOUBERT op den berg.

Bij geregelde aanvrage wordt de melk aan huis bezorgd.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der „Red D Line” tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1905.	Carcas.	Zulia	Philad	Marcb.	Carcas.	Zulia
Vertrekt van NEW-YORK	Jan. 7	Jan. 14	Jan. 21	Jan. 28	Feb. 4	Feb. 11
Komt aan te SAN JUAN	12		26		9	
Vertrekt van „	18		27		10	
Doet CURAÇAO aan	15		29		12	
Komt aan te LA GUAIRA	16	21	30	Feb. 4	13	18
Vertrekt van „	18	22	Feb. 1	5	15	19
Komt aan te PTO. CABELLO	19		2		16	
Vertrekt van „	20		3		17	
Komt aan te CURAÇAO	21	23	4	6	18	20
Vertrekt van „	22	30	5	13	19	27
Doet LA GUAIRA aan	23		6		20	
„ PONCE		Feb. 1		15		Maar 1
„ SAN JUAN „	25		8		22	
Komt aan te NEW-YORK	30	7	13	21	27	7

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Merida	Zulia	Merida	Marcb.	Merida	Zulia.
Vertrekt van CURAÇAO	Jan. 16	Jan. 23	Jan. 30	Eeb. 6	Geb. 13	Feb. 20
Komt aan te MARACAIBO	17	24	31	7	14	21
Vertrekt van „	20	28	Feb. 3	11	17	25
Komt aan te CURAÇAO	21	29	4	12	18	26

Drukker:
ALFREDO F. SINTIAGO.